

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har den ungarske regering fremsat fem anbringender:

1. Den ungarske regering har for det første anført, at det anfægtede direktiv ikke er blevet vedtaget med hjemmel i et passende retsgrundlag, idet dette direktiv — bortset fra den tilladelse, der fastsættes vedrørende den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 53 TEUF, stk. 1, og artikel 62 TEUF, der anføres i direktivet som retsgrundlag — under hensyn til dets formål og indhold udelukkende eller i det mindste i det væsentlige vedrører beskyttelse af arbejdstagere, hvorfor EU-lovgiver burde have vedtaget direktivet med hjemmel i artikel 153 TEUF eller i det mindste i overvejende grad med hjemmel i det sidstnævnte retsgrundlag (første anbringende).
2. For det andet er den ungarske regering af den opfattelse, at det anfægtede direktiv er i strid med artikel 153 TEUF, stk. 5, som udelukker Unionens lovgivningskompetence vedrørende regulering af lønforhold på arbejdsmarkedet, for så vidt som EU-lovgiver, da denne fastslog, at arbejdstageres løn skal tilpasses lovgivningen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren er udstationeret, har fastsat en regel, der i det væsentlige vedrører løn på arbejdsmarkedet. EU-lovgiver valgte de i det anfægtede direktiv anførte retsgrundlag, fordi denne, henset til at Unionen ikke havde nogen kompetence, indså, at det var den eneste mulighed for at regulere spørgsmålet om løn, som udgør et af de væsentligste elementer i dette direktiv, og begik derved magtfordrejning (andet anbringende).
3. For det tredje er den ungarske regering af den opfattelse, at det anfægtede direktiv er i strid med artikel 56 TEUF, der vedrører den frie udveksling af tjenesteydelser, idet de forpligtelser og begrænsninger, som direktivet pålægger virksomheder med hjemsted i en medlemsstat, som udstationerer arbejdstagere i en anden medlemsstat inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, er diskriminerende, unødvendige og uforholdsmæssige med hensyn til det formål, der ønskes opnået. Desuden tilsidesætter bestemmelsen i dette direktiv vedrørende transport artikel 58 TEUF, stk. 1 (tredje anbringende).
4. For det fjerde er det den ungarske regerings opfattelse, at det anfægtede direktiv er i strid med artikel 56 TEUF, der vedrører den frie udveksling af tjenesteydelser, idet direktivet fra sit anvendelsesområde udelukker opfyldelsen af denne frihed for så vidt angår udøvelsen af friheden til at strejke eller retten til frit at tage andre skridt, der er omfattet af andre arbejdsmarkedsordninger i medlemsstaterne, samt for så vidt angår retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler eller retten til at tage kollektive skridt (fjerde anbringende).
5. For det femte er det anfægtede direktiv i strid med forordning (EF) nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser ⁽¹⁾, retssikkerhedsprincippet og princippet om retsreglers klarhed, henset til, at direktivet ændrer anvendelsen af forordning nr. 593/2008 uden at ændre dennes normative tekst, hvorved der opstår en betydelig retsikkerhed for så vidt angår den korrekte anvendelse af forordningen. Princippet om retsreglers klarhed og dermed retssikkerhedsprincippet er ligeledes blevet krænket, fordi begrebet løn ikke er blevet defineret i det anfægtede direktiv, hvilket skaber usikkerhed om fortolkningen af dette begreb (femte anbringende).

⁽¹⁾ EUT 2018, L 173, s. 16.

⁽²⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

Sag anlagt den 5. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-628/18)

(2018/C 427/41)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. Scharf, G. von Rintelen og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, som ændret ved artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, idet den ikke har vedtaget (alle) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse direktiver, eller ikke har meddelt Kommissionen herom.
- Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale daglige tvangsbøder på 7 224 EUR fra den dag, hvor der afsiges dom i nærværende sag, eftersom Republikken Slovenien har tilsidesat sin forpligtelse til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2014/65/EU og 2016/1034/EU.
- Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale et fast dagligt beløb på 1 978 EUR, der multipliceres med antallet af dage, som overtrædelsen varer, op til et minimumsbeløb på 496 000 EUR.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I medfør af artikel 93 i direktiv 2014/65/EU, som ændret ved artikel 1 i direktiv 2016/1034/EU, skulle medlemsstaterne senest den 3. juli 2017 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og straks meddele Kommissionen herom. Da Republikken Slovenien ved udløbet af denne frist ikke havde meddelt Kommissionen om foranstaltningerne til gennemførelse af disse direktiver, har Kommissionen besluttet at anlægge nærværende sag.

Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om, at Domstolen pålægger Republikken Slovenien at betale et fast beløb samt daglige tvangsbøder.

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 3. juli 2017.

Sag anlagt den 12. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-637/18)

(2018/C 427/42)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Petersen og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne ikke fra den 1. januar 2005 hvert år systematisk og vedvarende har overholdt den daglige grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer i områderne Budapest (HU0001) og Sajo-dalen (HU0008).